

Zemřel prof. MUDr. Vlastimil Víšek, DrSc.

Před pěti a deseti lety jsme psali do *Cor et Vasa* článek k připomenutí 75. a 80. narozenin pana profesora Vlastimila Víška, letos bychom se chystali napsat další k jeho 85. narozeninám. Tento článek však už nenapišeme, protože pan profesor Víšek 28. 1. 2013 zemřel a svých 85. narozenin se nedožil. Dovolujeme si proto alespoň připomenout pana profesora v tomto nekrologu.

Narodil se 19. 8. 1928 v Čáslavi. Po studiu na reálném gymnáziu v Turnově a promoci na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1953) nastoupil jako sekundární lékař na interní oddělení nemocnice v Turnově. Zde pracoval s výjimkou dvou let základní vojenské služby až do roku 1960 a získal rozsáhlé praktické zkušenosti z praktické medicíny. V roce 1960 byl přijat na místo odborného asistenta na I. interní kliniku tehdejší Lékařské fakulty hygienické Univerzity Karlovy (LFH UK), vedené věhlasným kardiologem prof. MUDr. Vratislavem Jonášem. Na této klinice z pověření prof. Jonáše zřídil diagnostickou radioizotopovou laboratoř. Kandidátskou disertační práci obhájil v roce 1964, habilitován byl před vědeckou radou LFH UK v roce 1967 a v roce 1972 byl (po předchozí úspěšné obhajobě doktorské disertační práce) jmenován řádným profesorem pro obor patologie a terapie nemocí vnitřních.

1. října 1970 přešel na II. interní kliniku do funkce jejího přednosty. Tehdy byl otevřen nový pavilon S, projektovaný původně jako léčebna pro dlouhodobě nemocné, v němž byl zabezpečen pouze základní provoz interního oddělení. Postupně vybudoval moderní interní kliniku. Jejím stěžejním úsekem bylo kardiologické pracoviště, které zahrnovalo kompletně vybavenou a fungující koronární jednotku (včetně u nás prioritní tzv. mobilní koronární jednotky, kterou si dobře pamatují autoři tohoto

příspěvku, neboť si zde přivydělávali jako sanitáři v době svého studia medicíny). Na klinice prof. Víšek vybudoval i první jednotku intenzivní metabolické péče v tehdejší Československu.

Prof. Víšek je autorem nebo spoluautorem 230 odborných a vědeckých publikací včetně řady monografií a učebnic pro lékařské fakulty a střední zdravotnické školy z oboru vnitřního lékařství a intenzivní péče (zejména kardiologie). Kromě České kardiologické společnosti byl čestným členem i České internistické společnosti a Bulharské kardiologické společnosti.

Do důchodu odešel prof. Víšek 31. srpna 1993. Ani pak nezahálel. Pracoval jako interní konsiliář, věnoval se přípravě učebnic Vnitřního lékařství pro střední zdravotnické školy, přeložil čtyři odborné monografie z němčiny. V roce 2000 mu byla jako účastníkovi protifašistického odboje udělena pamětní medaile k 55. výročí konce 2. světové války za účast v boji za osvobození v letech 1939–1945.

Z hlediska našeho oboru – kardiologie – patřil k nesmírně vzdělaným klinikům s obrovskou zkušeností. Projevovalo se to například při velkých vizitách, kdy nebyly výjimečné situace, že objevil například chlopenní vadu u nemocných, kteří o svých vadách dosud nevěděli, a bylo to překvapení i pro jejich ošetřující lékaře. Nejčastěji se to týkalo pacientů s mitrálními stenózami, kteří neměli typicky vyjádřené poslechové nálezy, ale i podobných situací, kde bylo třeba rozpoznat nezřetelný nebo matoucí fyzikální nález. Na druhé straně to bylo pro všechny podřízené výzvou k tomu, aby se učili podobně brilantnímu vyšetřování (především auskultaci) a nepřehlédli ani žádny z těchto – často matoucích – nálezů.

Snad nejvýznamnější a pro pracoviště a její pracovníky nejpřínosnější vlastností pana profesora byly jeho schopnosti manažerské, kdy dokázal pro kliniku získat přízeň někdejších mocných, což se projevilo především na jejím vybavení, ale i prestiži. Mnoho let vykonával funkci děkana 3. lékařské fakulty – a to podle našeho názoru velmi dobře a s určitou lehkostí a přehledem, který není dán každému. Byl slušným člověkem a dobrým šéfem, který dokázal dobře rozpoznat a podporovat lidi, o nichž byl přesvědčen, že jsou schopni něco dokázat a že se své práci chtějí maximálně věnovat. Řadu let se obětavě staral o svou těžce nemocnou manželku, radoval se ze svého syna a vnoučat.

Na pana profesora nikdy nezapomeneme, čest jeho památce.

*Prof. MUDr. Pavel Gregor, DrSc.,
prof. MUDr. Petr Widimský, DrSc.,
III. interní-kardiologická klinika, 3. lékařská fakulta
Univerzity Karlovy a Fakultní nemocnice
Královské Vinohrady, Praha,
e-mail: pavel.gregor@fnkv.cz*